

Βιβλιογραφία για τον Παναγή Λεκατσά

A

Συμβολή στη Διαλεχτική Ίστορία της Φιλοσοφίας. Μέρος Α΄, Ἀρχαία Φιλοσοφία, Ἀθήνα 1933. (Απ' όσο γνωρίζω, είναι το πρώτο βιβλίο που εξέδωσε ο Λεκατσάς. Το βιβλίο, δυστυχώς, δεν μπόρεσα να το βρω πουθενά. Την πληροφορία για την έκδοση την πήρα απ' τη στήλη της βιβλιοκρισίας των «Νέων Πρωτοπόρων» του 1933, σ. 190-191, που έγραψε ο Δημήτρης Γληνός).

Πινδάρου Ὀλυμπιακά. Ἑμμετρὴ μετάφραση (σελίδες 38, δίχως ἀρίθμηση). Ἀφιερωμένο στὸν καθηγητὴ Παναγιώτη Κανελλόπουλο. Τεύχος πρῶτον. Ἐκδόσεις «Ἀθηνᾶ». Ἀθήνα 1935. (Σημειῶνω πὼς σ' αὐτὸ το τεύχος ἐξαγγέλλει ἄλλα τέσσερα τεύχη, απ' τα οποία βγήκε μόνον ἓνα. Τα υπόλοιπα δεν εἶδαν το φῶς τῆς δημοσιότητας ποτέ, γιατί ἀργότερα εξέδωσε τὸν Πίνδαρο ὅλον μαζί.)

Ἀπολλωνία. Ἀθήνα 1935 (ποιητικὴ συλλογή). Ο Γιάνης Γουδέλης, στὸ ἀρθρο του «Μνήμη Λεκατσᾶ», που δημοσιεύτηκε στὸ Ἀφιέρωμα τῆς *Καινούριας Ἐποχῆς*, 2ῃ περιόδου, τεύχος 3, Φθινόπωρο 1976, ἐκδ. Δίφρος, σ. 2-31, σ. 28, ἀφιερώνει καὶ τὴ νεανικὴ συλλογὴ του «Λουσιθέρος» (Ἐωσφόρος).

Πινδάρου Πυθιακοὶ Ἐπινίκιοι Ὕμνοι. Ἑμμετρὴ μετάφραση μὲ ἀφιέρωση στὸν Λεωνίδα Παυλίδη. Ἀθήνα 1936. Δυστυχώς, τὸ βιβλίο αὐτὸ δεν ὑπάρχει πουθενά καὶ δεν κατάφερα νὰ το δῶ. Τὴν πληροφορία τὴν παίρνω απ' τὴ βιβλιοκρισίᾳ του Ι.Μ. Παναγιωτόπουλου στὴ «Νέα Ἑστία» (No 232, 15-8-1936, σ. 1165-1167).

Σαπφῶ (οἱ Διεταιρικοὶ τῆς Ἑρώτης). Ἐκδοση Γκοβόστη, 36 σελίδες, χωρὶς χρονολογία. Μεταφράζει 20 ποιήματα ἀπὸ τα σωζόμενα τῆς Σαπφῶς καθὼς καὶ δυο ἐπιγράμματα τῆς Ἥρινας. Ἀπὸ μὴ υποσημείωση τοῦ προλόγου ὅπου παραθέτει μὴ σύντομη βιβλιογραφία βλέπουμε πὼς χρησιμοποίησε τὸ ἔργο τοῦ Arthur Weigl: *Sappho de Lesbos*, ἔκδοση Payot, Παρίσι 1932. Ἀπ' αὐτὸ προκύπτει ὅτι τὸ βιβλίο τοῦ ἐκδόθηκε μετὰ τὸ 1932, γιὰ τὴν ἀκρίβεια μετὰ τὸ 1933 (αφοῦ, καθὼς γνωρίζουμε, τὸ πρῶτο τοῦ βιβλίου γιὰ τὴ φιλοσοφία βγήκε τὸ 1933) καὶ πρὶν τὸ 1938 που εξέδωσε τὴ Σαπφῶ απ' τὸν «Πάπυρο».

Πινδάρου. Ἑμμετρὴ μετάφραση τῶν σωζομένων του. Ἐκδοση δ. Δημητράκου, Ἀθήνα 1938.

Ἡ βιβλιογραφία αὐτὴ δημοσιεύτηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὸ περιοδικὸ *Ἄνθρωπος* τῆς Ἀνθρωπολογικῆς Ἐταιρείας Ἑλλάδος, τόμος 3, τεύχος 1, Γενάρης 1976. Συμπληρωμένη ἀπὸ τὸ συγγραφέα τῆς, ἀναδημοσιεύεται στὸ ἀφιέρωμα αὐτό.

Ἐπίμετρον. Ἀθήνα 1938. Ξεχωριστό τεύχος με ερμηνευτικά σχόλια στη μετάφραση του Πινδάρου.

Σαπφώ. κριτική ἐρμηνευτική ἔκδοση καὶ ἑμμετρὴ μετάφραση τῶν σωζομένων της. Στὴ σειρά τῆς Βιβλιοθήκης τῶν Ἀρχαίων Συγγραφέων τοῦ «Παπύρου», ἀριθ. 28, Ἀθήνα 1938. (Βλ. καὶ «Νέα Ἑστία», Νο 296-298 τοῦ 1939.)

Ἡσιόδου. Θεογονία. Στὴ σειρά τοῦ «Παπύρου», Ἀθήνα 1938.

Ἀλκαῖος. Κριτική καὶ ἐρμηνευτική ἔκδοση τῶν σωζομένων του καὶ ἑμμετρὴ μετάφραση τῶν σημαντικῶν ἀποσπασμάτων σ' ἐπίμετρο. Στὴ σειρά «Βιβλιοθήκη Ἀρχαίων Ἑλλήνων Πεζογράφων καὶ Ποιητῶν» τοῦ Ζαχαρόπουλου, ἀριθμὸς 1, Ἀθήνα 1939 (βλ. καὶ «Νέα Ἑστία», Νο 292-293 τοῦ 1939). Επανεκδόθηκε ἀπὸ τις ἐκδόσεις Ζαχαρόπουλου στὴ σειρά βιβλίων τσέπης, ἀρ. 75, χωρὶς χρονολογία.

Ἡσιόδου. Ἔργα καὶ Ἡμέραι. Σειρὰ τοῦ ζαχαρόπουλου, ἀρ. 2, Ἀθήνα 1939.

Ἡσιόδου. Θεογονία, Ἀσπίς Ἡρακλέους. Ἀποσπάσματα Ἑοιῶν. (Μετάφραση σὲ ρυθμικὴ πρόζα καὶ ἐρμηνευτικὲς σημειώσεις.) Σειρὰ Ζαχαρόπουλου, ἀριθ. 37, 1939. Ὁ Ἡσίοδος πλήρως επανεκδόθηκε ἀπὸ τις ἐκδόσεις Ζαχαρόπουλου στὴ σειρά βιβλίων τσέπης, ἀρ. 55, χωρὶς χρονολογία.

Λυκούργου Κατὰ Λεωκράτους (στὴν καθαρῆυσσα). Σειρὰ Ζαχαρόπουλου, ἀριθ. 17, 1939.

Ἀριστοτέλους Πολιτικά (βιβλία I, II, III, στὴν καθαρῆυσσα). Στὴ σειρά Ζαχαρόπουλου, ἀριθ. 30, 50, 77, Ἀθήνα 1939.

Δημητρίου (Φαληρέως) περὶ ἐρμηνείας (περὶ ὕφους). Στὴ σειρά Ζαχαρόπουλου, ἀριθ. 60-66, Ἀθήνα 1930. Επανεκδόθηκε ἀπὸ τις ἐκδόσεις Ζαχαρόπουλου στὴ σειρά βιβλίων τσέπης, ἀρ. 61, χωρὶς χρονολογία.

Εὐριπίδου Μῆδεια. Στὴ σειρά Ζαχαρόπουλου, ἀριθ. 81, 1939.

Ἰφιγένεια ἢ Ὁρχουμένη: (Λυρική καὶ δραματικὴ σύνθεση), ἔκδοση Ζαχαρόπουλου, Ἀθήνα 1939.

Ἕλληνες Λυρικοὶ (Ἀνθολογία). Τὴν ἐξήγγειλε στὸ βιβλίο του «Ἰφιγένεια Ὁρχουμένη» τὸ 1939, ἀλλὰ δὲν ξέρω ἀν τελικὰ τὴν ἐξέδωσε.

Ἀλεξανδρινὰ Ἐπιγράμματα. Κι αὐτὰ τὰ ἐξήγγειλε στὸ ἴδιο βιβλίο. Τὰ ἐπιγράμματα αὐτὰ εἶχαν δημοσιευθεῖ στὸ περιοδικὸ «Νέα Ἑστία», στὸν τόμο τοῦ 1940.

Εὐριπίδου Κύκλωψ - Ἀλκηστis. Στὴ σειρά Ζαχαρόπουλου, ἀριθ. 132 (1941) 1957.

Εὐριπίδου Ἡρακλεΐδαι. Στὴ σειρά Ζαχαρόπουλου, ἀριθ. 159 (1941) 1957.

Σπάρτακος. Ὁ Πόλεμος τῶν Μονομάχων. Ἐκδοση Ζαχαρόπουλου. Ἀθήνα 1945.

Ἰδεοκρατία καὶ Ἱστορικὴ Αἰτιοκρατία. Ἀνάτυπο ἀπ' τὸ περιοδικὸ «Φιλολογικά Χρονικά», Ἀθήνα 1945 (2η ἐκδ. Καστανιώτη, Ἀθήνα 1977).

Δήμου Καταλύσεως καὶ Τυραννίδος. Ἡ κρίση τῆς ἐλληνικῆς ἀρχαιότητος γιὰ τὴν κατάλυση τῆς δημοκρατίας, τὴν ὀλιγαρχίαν καὶ τὴν τυραννίαν. Ἐκδοση Ζαχαρόπουλου χωρὶς χρονολογία. Στὸ σημείωμα τῆς «Ὑρας» ἔγραφα πὺς ἦταν τὸ 1945 βάσει τῶν δελτίων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης, ἀντικρούοντας τὴν ἀπόψη τοῦ Γ. Βαλέτα ὅτι βγήκε τὸ 1948 (βλ. «Νέα Ἑστία», τ. 88, Νο 1038, 1-10-1970, σ. 1386). Τώρα ξέρουμε ὅτι βγήκε μετὰ τις 7 Ιουλίου 1945 καὶ πρὶν τις 13-7-45. Τὰ «Ἐλεύθερα Γράμματα» (περίοδος Α, Νο 9, τῆς 7-7-45) τὸ ἀναγγέλλουν ὡς ὑπὸ ἔκδοση (εἶχε εξαγγελθεῖ καὶ πρωτύτερα, βλ. Νο 2, 12-5-45), ἐνὸς τοῦ ἐπόμενου τεύχους Νο 10 τῆς 13-7-45, στὴ σ. 15, διαβάζουμε ὅτι κυκλοφόρησε. Σημειῶνῶν ἀκό-

μα πως στην «Κομμουνιστική Έπιθεώρηση», Νο 40, Αύγουστος 1945, σ. 43-45, υπάρχει κριτική με τίτλο «Παναγή Λεκατσά: Περί Δήμου καταλύσεως καὶ τυραννίδος». Η βιβλιοκρισία υπογράφεται Ζ (προφανώς είναι ο Γιάννης Ζέβγος).

Ἡ εἰσποικία τῆς πάλης τῶν τάξεων στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα. Ἡ διαλεκτικὴ σύνθεση τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Τόμ. Α'. Ἡ διαμόρφωση τοῦ γένους, τῆς ιδιοκτησίας, τῶν τάξεων καὶ τοῦ κράτους. Τεύχος πρῶτο. Κοινωνικὴ Προϊστορία. Ἔκδοση Π. Καραβάκου. Ἀθήνα 1946 (δεν βγήκε ἄλλο τεύχος).

Ἡ πολιτεία τοῦ ἡλίου. Ἡ κοινοχτημονικὴ ἐπανάσταση τῶν Δούλων καὶ τῶν Προλεταρίων τῆς Μικρασίας (133-128 π.Χ.). Ἔκδοση «Νέα Βιβλία», Ἀθήνα 1946 (2η ἐκδοση Καστανιώτη, Ἀθήνα 1978.)

Ἡ προελληνικὴ μητριαρχία καὶ ἡ Ὁρέστεια. Ἔκδοση «Βιβλίο Νεοελληνικοῦ Λόγου», Ἀθήνα 1946.

Ἀπολογητικὸς τοῦ παλαιοδημοτικισμοῦ (Δημοτικὴ καὶ Λογοτεχνία). Τοῦ Π. Λεκατσά χωρὶς χρονολογία. Εἶναι το 1948, ἀνάτυπο ἀπ' τα «Φιλολογικὰ Χρονικά».

Ἡ καταγωγή τῶν θεσμῶν, τῶν ἐθίμων καὶ τῶν δοξασιῶν. Κεφάλαια τῆς κοινωνικῆς ἱστορίας τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἄλλων λαῶν. Ἔκδοση «Βιβλίο Νεοελληνικοῦ Λόγου», Ἀθήνα 1951.

Αἰσχύλου Προμηθεὺς δεσμώτης. Λογοτεχνικὴ ἀπόδοση καὶ ἐρμηνεία. Ἔκδοση «βιβλίο Νεοελληνικοῦ Λόγου», Ἀθήνα, χωρὶς χρονολογία. Εἶναι μετὰ το 1953, ὅπως προκύπτει ἀπὸ μια σημείωση στο τέλος τοῦ βιβλίου.

Εὐριπίδης Ἰππόλυτος Στεφανήφορος. Λογοτεχνικὴ ἀπόδοση. Ἔκδοση «βιβλίο Νεοελληνικοῦ Λόγου», Ἀθήνα 1953.

Τραγωδία ἢ Κωμωδία. Ἐλεγχος τοῦ βιβλίου τοῦ Γ. Κορδάτου: «Ἡ ἀρχαία Τραγωδία καὶ Κωμωδία. Ποιῆς οἱ κοινωνικὲς ρίζες τοῦ ἀρχαίου θεάτρου», Ἀθήνα 1954.

Ἡ Ψυχὴ. Ἡ ιδέα τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ἀθανασίας της καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ θανάτου. Ἔκδοση «Ἐκδοτικὸν Ἰνστιτούτον Ἀθηνῶν», Ἀθήνα 1957.

Ἀριστοτέλους Πολιτικά, βιβλία IV, V στὴ σειρά Ζαχαρόπουλος, ἀρ. 110, Ἀθήνα 1957.

Ἀριστοτέλους Πολιτικά, βιβλία VI, VII, VIII. Στὴ σειρά Ζαχαρόπουλου, ἀρ. 140, Ἀθήνα 1957.

Εὐριπίδης. Κύκλωπας. Μετάφραση. Ἀνάτυπο ἀπὸ τὴν «Καινουργία Ἐποχὴ», Νο 3 τοῦ 1956. Ἀθήνα 1956.

Ἀνωνύμου (Λογγίνου ἢ Διονυσίου). Περί ὕψους. Στὴ σειρά Ζαχαρόπουλου, ἀριθ. 191, Ἀθήνα 1957. 2η ἐκδοση στὴ σειρά τσέπης, ἀρ. 85 χωρὶς χρονολογία.

Οἱ πόλεμοι τῶν δούλων στὴν Ἑλληνικὴ καὶ Ρωμαϊκὴ Ἀρχαιότητα. Ἔκδοση τοῦ «Ἐκδοτικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν», Ἀθήνα 1957.

Γίλαμés. Πινακίδα XI. Ὁ κατακλυσμὸς καὶ τὸ βοτάνι τῆς ζωῆς. Ἀνάτυπο ἀπὸ τὴν «Καινουργία Ἐποχὴ», Ἀθήνα 1957.

Τὸ κάλεσμα τῆς Θεονύφης. Θρησκευτολογικὴ μελέτη γύρω στὸν Ἱερό Γάμο (σελίδες 40). Ἀνάτυπο ἀπ' τὴν «Καινουργία Ἐποχὴ», Ἀθήνα 1958.

Εὐριπίδης. Μετάφραση καὶ ἐρμηνευτικά. Α' τόμος: *Κύκλωπας, Ἀλκίστη, Μήδεια.* Ἔκδοση «Διόνυσος», Ἀθήνα, Δεκέμβριος 1962.

Ἐρως. Ἐρμηνεία μιᾶς μορφῆς τῆς προϊστορικῆς καὶ ὀρφοκοδιονυσιακῆς θρησκείας. Ἔκδοση «Δίφρος», Ἀθήνα 1963.

Ἡ μητριαρχία καί ἡ σύγκρουσή της μέ τήν ἑλληνική πατριαρχία. Ἔκδοση «Κείμενα», Ἀθήνα 1970 (2η ἔκδοση Καστανιώτη 1977).

Φαίδια. Μητριαρχικά Στοιχεία καί Μυητικές ἀφετηρίες τῆς Ὀδύσσειας. Ἔκδοση «Κείμενα», Ἀθήνα 1970.

Διόνυσος. Καταγωγή καί ἐξέλιξη τῆς Διονυσιακῆς Θρησκείας. Μεταθανάτια ἔκδοση Σχολῆς Μωραΐτη, Ἀθήνα 1971 (2η ἔκδοση 1985).

Ὁ Λαβύρινθος. Καταγωγή καί ἐξέλιξη ἑνός τύπου ποιητικῆς μυθοπλασίας. Μεταθανάτια ἔκδοση, Ἀθήνα 1973.

Τό θεῖον Δράμα. Θρησκευολογική μελέτη. Ἔκδ. Κείμενα, Ἀθήνα 1976.

Εὐριπίδης I. Ἀλκιστις, Βάκχες, Ἔκδ. Καστανιώτη, Ἀθήνα 1977.

Εὐριπίδης II. Ἑκάβη, Ἑλένη, Ἡλέκτρα. Ἔκδ. Καστανιώτη, Ἀθήνα 1978.

Τό κάλεσμα τῆς Θεονύφης. Τό Ψυχολογικό καί Μυητικό Πλέγμα τοῦ Ἱεροῦ Γάμου. Ἔκδ. Καστανιώτη, Ἀθήνα 1980.

Β. Συνεργασίες σέ ἐγκυκλοπαίδειες καί λεξικά.

α. Λήμματα στό Λεξικό Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν

Ἔκδότης: Θεμιστοκλῆς Κ. Παπαϊωάννου

Ἀβασκαντήρα (1Α, 1958, σ. 6)

Ἀβατον (1Α, 1958, 7-12)

Ἀγγειοπλαστική (Ἔθνολ.) (1Α, I, 27-28)

Ἀγιότητα (1Α, 1958, 107-118)

Ἀγνεΐαι (1Α, 1958, 122-123)

Ἀγνότητα (1Α, 1958, 126-132)

Ἀγορά (1Α, I) (58, 134-139)

Ἄγος (1Α, 1958, 157-158)

Ἀγρ(ι)άνια, Ἀγριώνια (1Α, 1958, 161-165)

Ἀγῶνες (1Α, 1958, 266-268)

Ἀδελφική Κοινουσύγία (1Α, 1958, 281-286)

Ἀδελφογαμία (1Α, 1958, 286-289)

Ἀδελφός (1Α, 1958, 294-295)

Ἄδης (1Α, 1958, 296-300)

Ἄδωνις (1Α, 1958, 311-317)

Ἀθανασία (1Α, 1958, 329-339)

Αἶμα (1Α, 1958, 409-412)

Αἰσχρολογίες (1Α, 1958, 472-473)

Αἰχμάλωτοι (2Α, 1958, 497-499)

Αἰτι (2Α, 1958, 504-509)

Ἄλλος κόσμος (2Α, 1958, 575-578)

Ἀμάρτημα (2Α, 1958, 585-592)

Ἀμφιδρόμια (2Α, 1958, 623-624)
Ἀναπνοή (2Α, 1958, 688-692)
Ἀνάσταση (2Α, 1958, 708-713)
Ἀνδρῶν Σπίτι (2Α, 1958, 727-733)
Ἀνθεστήρια (2Α, 1958, 745-752)
Ἀνιμισμός (2Α, 1958, 800-804)
Ἀποθέωση (2Α, 1958, 900-905)
Ἀριστόνικος (2Α, 1958, 984-987)
Ἀρρενολοχεία (3Β, 1958, 1018-1021)
Ἄσυλον (3Β, 1958, 1111-1114)
Ἄττις (3Β, 1958, 1125-1129)

Βάαλ (3Β, 1958, 1167-1170)
Βασιλεία (3Β, 1958, 1206-1215)
Βασιλεύς (3Β, 1958, 1215-1236)
Βασιλοκτονία (3Β, 1958, 1236-1240)
Βάφτισμα (3Β, 1958, 1240-1244)
Βῆλος (3Β, 1958, 1255-1259)

Γάμος (3Β, 1958, 1451-1495)

Ἐνδογαμία (5Γ, 1959, 2364-2367)
Ἐνδομιξία (5Γ, 1959, 2367-2369)
Ἐξορία (5Γ, 1959, 2421-2422)
Ἐξωγαμία (5Γ, 1959, 2435-2438)
Ἐπιτάφιοι Ἀγῶνες (6Γ, 1959, 2548-2549)
Ἐποχικό Δράμα (6Γ, 1959, 2564-2568)
Ἑταιρίες Μυητικές (6Γ, 1959, 2689-2705)
Εὔνους (6Γ, 1959, 2726-2730)
Εὐνοῦχοι (6Γ, 1959, 2730-2731)

Ἡρωολατρεία (6Γ, 1959, 2890-2904)

Θεῖον Βρέφος (6Γ, 1959, 2950-2968)
Θεῖον Δράμα (7Δ, 1960, 2983-2994)
Θρῆνοι (7Δ, 1960, 3024-3034)

Ἱεροδουλεία (7Δ, 1960, 3072-3079)
Ἱερός Γάμος (7Δ, 1960, 3079-3095)

Λατρεία (8Δ, 1960, 3879-3887)

Μαγεία (9Ε, 1961, 3991-4005)
 Μανη (9Ε, 1961, 4039-4043)
 Μαντική (9Ε, 1961, 4045-4048)
 Μετάληψη (9Ε, 1961, 4149-4154)
 Μητέρα Θεά (9Ε, 1961, 4184-4194)
 Μητριαρχία (9Ε, 1961, 4194-4212)
 Μύηση (9Ε, 1961, 4360-4368)

Νασαμώνιο Ήθιμο (9Ε, 1961, 4386-4387)
 Νεκρομαντεία (10Ε, 1961, 4426-4430)
 Νεφρά (10Ε, 1961, 4449-4451)
 Νηστεία (10Ε, 1961, 4451-4452)

Ξένοι (10Ε, 1961, 4540-4543)

Οἰωνοσκοπία (10Ε, 1961, 4652-4653)

β. Λήμματα στη Νεοελληνική Ἑγκυκλοπαίδεια

Ἐκδότης Χάρης Πάτσης (Ἀθήνα 1966)

Βασιλεία (τόμος 7, σ. 29-52)
 Γιλγαμές (τόμος 9, σ. 650-660)
 Διόνυσος (τόμος 11, σ. 239-261)

γ. Λήμματα στη Μεγάλη Ἑγκυκλοπαίδεια «Πάπυρος-Λαρούς»

Ἐκδοτικός οἶκος Πάπυρος (Ἀθήνα 1963)

Καθώς με πληροφορεῖ ἡ διακεκριμένη φιλόλογος Στέλλα Γεωργούδη, ὁ Λεκατσάς συνεργάστηκε στὴν Ἑγκυκλοπαίδεια αὐτὴ καὶ δημοσίευσε πολλὰ ἀρθρὰ, κυρίως θρησκευολογικά. Παρὰ τὴ δῆλωση τοῦ Λεξικοῦ ὅτι στὸ τέλος τοῦ ἔργου θὰ δημοσιευτεῖ πλήρης κατάλογος τῶν συγγραφέων τῶν κυριότερων ἀρθρῶν με αναλυτικὴ αναγραφὴ τῶν λημμάτων ποὺ ἔγραψαν, τελικὰ τὸ ἔργο ἐκλείσε χωρὶς νὰ δημοσιευτεῖ αὐτός ὁ πολύτιμος πίνακας, ποὺ τὸν ἐπέβαλλε ἡ στοιχειώδης ἐπιστημονικὴ δεοντολογία καὶ ἡ ἠθικὴ δέσμευση τοῦ ἐκδότη. Ἀλλ' αὐτὰ στὴν Ἑλλάδα εἶναι ἀκόμα γράμματα ψιλὰ. Ἐτσι, παραθέτω ἐδῶ ὅσα λήμματα εἶχε τὴν καλοσύνη νὰ μου δώσει ἡ Στέλλα Γεωργούδη, ποὺ τότε εἶχε συνεργαστεῖ μαζί με τὸν Λεκατσά στὸν «Πάπυρο» καὶ κατάφερε, ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια, νὰ τ' αναγνωρίσει. Ἀπ' αὐτὴ τὴ θέση τὴν ευχαριστῶ.

Ἀγνείας πεῖρα (τόμος 1, σ. 227)
 Δημήτηρ (τόμος 5, σ. 512)
 Διονύσια (τόμος 5, σ. 751)
 Διόνυσος (τόμος 5, σ. 762)
 Ἐλευσίνια μυστήρια (τόμος 6, σ. 227)
 Ἔρως (τόμος 6, σ. 846)
 Θεσμοφῶρια (τόμος 7, σ. 445)

Γ. Άρθρα και μελέτες σε περιοδικά

Ο Λεκατσάς δημοσίευσε συνεργασίες στα ακόλουθα περιοδικά: «Νέα Έστία», «Νέον Κράτος», «Νεοελληνικά Γράμματα», «Έλεύθερα Γράμματα», «Άνταϊος», «Φιλολογικά Χρονικά», «Φιλολογική Πρωτοχρονιά», «Καινούργια Έποχή», «Επιθεώρηση Τέχνης», «Θέατρο», «Πανσπουδαστική».

Βασικά η βιβλιογράφηση των συνεργασιών του είναι πλήρης. Ίσως να διαφεύγουν ελάχιστες σε περιοδικά που δεν στάθηκε δυνατόν να επισημάνω. Αλλ' αυτό, φυσικά, δεν αλλάζει την εικόνα που οπωσδήποτε τώρα πια έχει μια πληρότητα.

Νέα Έστία

Τόμος 19, 1936

Πινδάρου έβδομος Νεμεονίκης. Σωγένει Αϊγινίτη Παιδί πεντάθλω.

No 226, 15 Μαΐ. 1936, σ. 676-679. Σημείωση έρμηνευτική σ. 679.

Τόμος 20, 1936

Πινδάρου Παιάν (Δελφοίς εις Πύθω).

No 231, 1 Αύγ. 1936, σ. 1041-1013. σημείωση έρμηνευτική σ. 1043-1044

Πινδάρου Νεμεονικῶν IV (Τιμασάρχῳ Αἰγινήτῃ παιδί παλαιστῇ).

No 237, 1 Νοε. 1936, σ. 1495-1497. Σημείωση ερμηνευτική σ. 1497.

Τόμος 21, 1937

Βακχυλίδη Ἐπίνικος (Ἰέρωνι Συρακοσίῳ Ὀλυμπία κέλῃτι).

No 245, 1 Μαρ. 1937, ἔτος 11, σ. 330-334.

Έρμηνευτικό σημείωμα σ. 334.

Τόμος 22, 1937

Σαπφοῦς Ἐρωτικά.

No 254, 15 Ἰουλ. 1937, σ. 1050-1054.

Έρμηνευτικό σημείωμα σ. 1054-1055

Τόμος 23, 1938

(κριτική) Ι. Ν. Γρυπάρη: «Σοφοκλέους Φιλοκτήτης» (ελεύθερη απόδοση).

No 266, 15 Ἰαν. 1938, σ. 138-140.

(κριτική) Σοφοκλέους: «Ἀντιγόνη». Μετάφραση γ. Σημηριώτη.

No 271, 1 Ἀπρ. 1938, σ. 498-499.

(κριτική) Παντελῇ Ε. Φορμόζη: «Ἡ μορφή καί ἡ δράσις τῆς Μηδείας τοῦ Εὐριπίδου».

No 268, 15 Φεβρ. 1938, σ. 283-284.

(κριτική) Gilbert Murray: «Ὁ Εὐριπίδης καί ἡ ἔποχὴ του» (μετάφραση Εὐθαλίας Γιαννᾶ).

No 272, 15 Ἀπρ. 1938, σ. 572-573.

(κριτική) Ι. Θ. Κακριδῆ: «περικλέους Ἐπιτάφιος» (κείμενο-μετάφραση-σχόλια-ἐπιλεγόμενα).

No 275, 1 Ἰουν. 1938, σ. 787-789.

(ἐπιστολή) Τελεία καί παῦλα (ἐπιστολή-ἀπάντηση σ' επικρίσεις του Γ. Καψάλη ἐπειδὴ θεώρησε τὴν κριτικὴν τοῦ Λ. ἀπὸ τὶς στήλες τῆς «Νέας Ἐστίας» σαν ἐπὶ κριση τοῦ ἔργου τοῦ «Αἴας»).

- No 272, 15 Ἀπρ. 1938, σ. 557-558.
 Τόμος 24, 1938
 (κριτική) Εὐριπίδου: «Ἑκάβη». Μετάφραση σέ δημοτικούς στίχους μέ πρόλογο καί σημειώσεις Νίκου Π. Σούλα.
 No 283, 1 Ὀκτ. 1938, σ. 1365.
 (κριτική) Δημητρίου Μ. Σάρρου: «Εὐριπίδης», Τόμ. III (Φοίνισσαι, Ἰκέτιδες, Ἡρακλεΐδαι, Κύκλωψ) σέ δημοτικούς στίχους μέ πρόλογο καί σημειώματα ἐρμηνευτικά. Ἀθ. 1938.
 No 287, 1 Δεκ. 1938, σ. 1647-1649.
 (κριτική) Πλάτωνος: «Ἴων» (κριτική καί ἐρμηνευτική ἔκδοση ὑπὸ Βασ. Λαούρδα).
 No 281, 1 Σεπ. 1938, σ. 1220-1221.
 (ἐπιστολή) Ἑρμινεία χωρίου (ἀπάντηση στὸν Λαούρδα πού ἔγραψε στοῦ τεύχους τῆς «Νέας Ἑστίας» τῆς 15 Σεπτ. 1938).
 No 284, 15 Ὀκτ. 1938, σ. 1424-1425.
 Τόμος 25, 1939 (ἔτος ΙΓ)
 Ἀρχαῖοι Ἑλληνες Λυρικοί. α' Ἀρχίλοχος.
 No 289, 1 Ἰαν. 1939, σ. 19-26.
 No 290, 15 Ἰαν. 1939, σ. 102-109 (συνέχεια καί τέλος).
 Ἀρχαῖοι Ἑλληνες Λυρικοί. β' Ἀλκαίος.
 No 292, 15 Φεβρ. 1939, σ. 257-262.
 No 293, 1 Μαρ. 1939, σ. 338-342 (συνέχεια καί τέλος).
 Ἀρχαῖοι Ἑλληνες Λυρικοί, γ' Σαπφώ.
 No 296, 15 Ἀπρ. 1939, σ. 546-550.
 No 297, 1 Μαΐ. 1939, σ. 614-619 (συνέχεια).
 No 298, 15 Μαΐ. 1939, σ. 693-699 (συνέχεια καί τέλος).
 (κριτική) Πλάτων: «Συμπόσιο (ἢ γιά τὸν Ἑρωτα)». Λογοτεχνική μετάφραση, εἰσαγωγή καί σημειώσεις Δημήτρη Φωτιάδη.
 No 289, 1 Ἰαν. 1939, σ. 71-72.
 No 311, 1 Δεκ. 1939, σ. 1585-1587.
 Τόμος 26, 1939
 Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἐκδιδόμενο ἔργο «Ἰφένεια ἢ Ὁρχουμένη».
 (μελέτη) Ἀρχαῖοι καί δημοτικισμός.
 No 309, 1 Νοεμ. 1939, σ. 1512-1518.
 Ἡ ἄσιγμος ὠδή κι ἄλλα θέματα.
 No 310, 15 Νοεμ. 1939, σ. 1538-1541.
 (κριτική) Ἐκδόσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων (εἰσαγωγικό σημείωμα μέ γενικές ἀπόψεις).
 No 303, 15 Αὐγ. 1939, σ. 1967-1069.
 Πλάτωνος: «Μενέξενος». Ἀρχαῖον κείμενον, εἰσαγωγή, μετάφρασις, σημειώσεις ὑπὸ Καλλιρρόης Ἐλεοπούλου.
 Αἰσχύλου: «Ἀγαμέμνων». Ἀρχαῖο κείμενον κ.λπ. ὑπὸ Καλλιρρόης Ἐλεοπούλου, στοῦ ἴδιου τεύχους, σ. 1060-1070.
 Ἀριστοφάνης: «Πλούτος». Ἀρχαῖο κείμενον κ.λπ. σπ. Ν. Φίλιππα, σ. 1070-1071.

Όμηρου: *Ὀδύσσεια* α-δ καὶ ε-θ. Ἀρχαῖον κείμενον, ἔμμετρος μετάφρασις Ζησίμου Σίδερη καὶ Προλεγόμενα εἰς τὸ Ὀμηρικόν Ζήτημα γιάννη Κορδάτου, στό ἴδιο σ. 1971-1073.

Σοφοκλή: «Οἰδίπους Τύραννος». Μετάφραση Γεωργ. Ι. Παπαγεωργίου, σ. 1073-1074.

Εὐριπίδου: «Ἴων». Ἀρχαῖον κείμενον, ἔμμετρος μετάφρασις Νικολάου Ποριώτη.

Προλεγόμενα εἰς τὸν Εὐριπίδη ὑπὸ Γιάννη Κορδάτου, στο ἴδιο σ. 1074-1075.

Πλάτωνος: «Τίμαιος». Ἀρχαῖο κείμενο κ.λπ. ὑπὸ Θ. Βλυζιώτη καὶ Χ. Ε. Παπαναστασίου, στό ἴδιο τεῦχος, σ. 1076.

Τόμος 27, 1940

Ἀλεξανδρινά Ἐπιγράμματα. Εἰσαγωγικό σημείωμα.

No 314, 15 Ἰαν. 1940, σ. 100-104.

Ἀλεξανδρινά Ἐπιγράμματα. Στό ἴδιο σ. 104-105 (6 ἐπιγράμματα: V2, V3, IX, 621, V 31, VII 182, XI 19).

Συνέχεια: No 317, 1 Μαρ. 1940, σ. 282-284 (15 ἐπιγράμματα: V 168, VI 99, XI 75, V 42, V 158, V 171, VII 256, V 159, V 144, VII 68, IX 28, XI 76, XI 125, V 32, V 42).

Συνέχεια: No 318, 15 Μαρ. 1940, σ. 362, 363 (9 ἐπιγράμματα: V 8, VII 23, VII 278, VII 309, XI 81, XI 37, XI 62, VII 407, V 74).

Συνέχεια: No 322, 15 Μαΐ. 1940, σ. 621-622 (9 ἐπιγράμματα: V 62, VII 17, VII 70, XI 79, XI 54, VII 703, IX 88, V 79, V 133).

Συνέχεια: No 324, 15 Ἰουν. 1940, σ. 754 (4 ἐπιγράμματα: V 182, VII 14, VII 17, VII 22).

(κριτική) Θεοφράστου: «Χαρακτῆρες». Ἀρχαῖο κείμενο κ.λπ. Μαρίνου Σιγούρου.

No 313, 1 Ἰαν. 1940, σ. 69-70.

(κριτική) Πλάτωνος: «Συμπόσιον». Κείμενον, κριτικόν ὑπόμνημα, σχόλια καὶ ἀνάλυσις Βασιλείου Δεδούση (Προλεγόμενα Κ. Γεωργούλη).

No 316, 15 Φεβρ. 1940, σ. 255-256.

(κριτική) Φλαβίου Ἰωσήπου κατ' Ἀπίωνος (λόγος Α). Ἀρχαῖο κείμενο κ.λπ.

Κώστα Ι. Φριλίγγου.

No 317, 1 Μαρ. 1940, σ. 323-325.

(ἐπιστολή) Ἡ «ἄσιγμος ὡδή» καὶ ἡ νέα «δίκη» της. (Απάντηση σε λιβελογράφημα που δημοσιεύτηκε στα «Παρασκήνια», φύλλο της 2 Δεκεμβρίου, για την ἀσίγμο ὡδή).

Τόμος 28, 1940

Ἀλεξανδρινά ἐπιγράμματα. Συνέχεια, No 327, 1 Αὐγ. 1940, σ. 947 (5 ἐπιγράμματα: VII 291, IX 665, VI 18, V 60, V 71).

Συνέχεια: No 328, 15 Αὐγ. 1940, σ. 1004 (5 ἐπιγράμματα) V 85, V 92, VI 45, VII 55, VII 71).

Συνέχεια: No 329, 1 Σεπτ. 1940, σ. 1076-1077 (10 ἐπιγράμματα: VII 664, VII 260, VII 321, VII 346, XI 178, XI 171, XI 186, XI 120, XI 103, IX 162).

Συνέχεια: No 331, 1 Ὀκτ. 1940, σ. 1202 (4 ἐπιγράμματα: IX 189, IX 66, VII 26, VII 713).

Συνέχεια: No 333, 1 Νοεμ. 1940, σ. 1344 (5 ἐπιγράμματα: IX 190, V 125, V 109, V 28, V 195).

(μελέτη) Ἀρχαῖοι Ἕλληνες Λυρικοί. Ἀλκμάν.

No 330, 15 Σεπτ. 1940, σ. 1122-1127.

Τόμος 29, 1941

Ἀωννύμου (Διονυσίου ἢ Λογγίνου), περί ὕψους. Εἰσαγωγικό σημείωμα.

No 345-346, 1 και 15 Μαΐου 1941, σ. 385-392.

Ἀωννύμου, περί ὕψους. Εἰσαγωγή, μετάφραση καί σχόλια.

No 347, 1 Ἰουν. 1941, σ. 456-459.

(συνέχεια) No 348, 15 Ἰουν. 1941, σ. 505-507.

(κριτική) Γιάννη Κορδάτου: «Νέα προλεγόμενα εἰς τὸν Ὅμηρον (κριτική τῆς ἱστορίας τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν)».

No 347, 1 Ἰουν. 1941, σ. 467-471.

Τόμος 30, 1941

Ἀωννύμου (Διονυσίου ἢ Λογγίνου), περί ὕψους (συνέχεια).

No 349, 1 Ἰουλ. 1941, σ. 557-560.

(συνέχεια) No 350, 1 Αὐγ. 1941, σ. 620-622.

(συνέχεια) No 351, 1 Σεπτ. 1941, σ. 675-678.

(συνέχεια) No 352, 1 Ὀκτ. 1941, σ. 751-754.

(συνέχεια) No 353, 1 Νοεμ. 1941, σ. 817-822.

(συνέχεια καί τέλος) No 354, 1 Δεκ. 1941, σ. 858-864.

Τόμος 31, 1942

Ἀλεξανδρινά ἐπιγράμματα.

No 356, 1 Ἰαν. 1942, σ. 37 (6 ἐπιγράμματα, App. 3, III 26, App. 74, App. 241, IV 179, IV 207).

Τόμος 32, 1942

Ἀριστόδημος.

No 365, 15 Αὐγ. 1942, σ. 769-771.

Ὁ Πίνδαρος καί ὁ μεταφραστής του. (Επιστολή σ' ἀπάντηση σε ἄρθρο του Κ. Παράσχου που εἶχε τίτλο «Πῶς πρέπει νὰ μεταφράζουμε τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνες συγγραφεῖς καί, γενικότερα, οἱ μεταφράσεις» καί εἶχε δημοσιευθεῖ στη «Νέα Ἑστία», τεύχος 365 της 15 Αυγούστου 1942, στις σελίδες 775-784).

No 368, 1 Ὀκτ. 1942, σ. 1115-1117.

Τόμος 34, 1943.

Ἀλεξανδρινά ἐπιγράμματα (3 ἐπιγράμματα: App. 106, VII 251, App. 73)

No 394, 1 Νοεμ. 1943, σ. 1287.

Νέον Κράτος

Εὐριπίδου Μήδεια (Μετάφραση)

No 14 Ὀκτ. 1938, σ. 1186-1196

No 15, Νοεμ. 1938, σ. 1291-1298

No 16, Δεκ. 1938 σ. 1386-1392

No 17, Ἰαν. 1939, σ. 1520-1525

No 18, Φεβ. 1939, σ. 1644-1648

No 19, Μαρ. 1939, σ. 83-89 (τέλος).

Νεοελληνικά Γράμματα

Ἑβδομαδιαία φιλολογική, καλλιτεχνική καὶ ἐπιστημονική ἐφημερίς. Διευθυντής Κώστας Ἐλευθερουδάκης, ἀρχισυντάκτης Κ. Καρθαῖος. Ἀπ' τὸ 1938 Διευθυντής ο Δημ. Φωτιάδης.

Προβοδίσματα (ποίημα)

Νο 93, 10 Σεπτ. 1938, σ. 5.

Οἱ δύο Ἡσίοδοι (θρύλος καὶ ἱστορία γύρω ἀπ' τὸ ὄνομα τοῦ Ἡσιόδου καὶ τὴν Ἡσιόδειο ποίησι).

Νο 95, 24 Σεπτ. 1938, σ. 3

Νο 96, 1 Ὀκτ. 1938, σ. 3.

Νο 97, 8 Ὀκτ. 1938, σ. 3

Νο 98, 15 Ὀκτ. 1938, σ. 3 (τέλος)

Ὁ Οὐέλς καὶ ἡ δεισιδαιμονία τῆς ἐπιστήμης.

Νο 101, 5 Νοεμ. 1938, σ. 9.

Πάρεργα: Ἐπιστήμη καὶ Ἄνθρωπος.

Νο 103, 19 Νοεμ. 1938, σ. 9.

Πάρεργα: Σ' ἓναν ποιητὴ.

Νο 105, 3 Δεκ. 1938, σ. 9.

Περὶ ὕψους: Σ' ἓναν ποιητὴ.

Νο 108, 24 Δεκ. 1938, σ. 1 καὶ 2

Νο 110, 7 Ἰαν. 1939, σ. 1 καὶ 7

Νο 112, 12 Ἰαν. 1939, σ. 1 καὶ 2 (τέλος).

Ἕνα ἀνοιχτὸ γράμμα γιὰ τὴν «Ὀδύσσεια» (τοῦ Καζαντζάκη).

Νο 117, 25 Φεβ. 1939, σ. 2.

Ἀνάλεκτα

Νο 166, 3 Φεβρ. 1940, σ. 7 καὶ 10 (κριτικὸ σημείωμα γιὰ τὶς ἐκδόσεις τῶν ἀρχαίων ἀπ' τὸν Οἶκο Ζαχαρόπουλου).

Ἀνάλεκτα

Νο 168, 17 Φεβρ. 1940, σ. 7 καὶ 11 (κριτικὸ σημείωμα γιὰ τὶς εἰσαγωγικὲς σημειώσεις τοῦ Κορδάτου στὶς μεταφράσεις Ζαχαρόπουλου καθὼς καὶ τὴ θεωρία τοῦ γιὰ τὰ ομηρικὰ ἔπη).

Ἐλεύθερα Γράμματα

τὸ Ψήφισμα τοῦ Δημοφάντου γιὰ τὴν Προστασία τῆς Δημοκρατίας ὕστερα ἀπὸ τὴν κατάλυση τῶν Τετρακοσίων (ἀπὸ τὸ ἐκδιδόμενο ἔργο «Δήμου καταλύσεως καὶ τυραννίδος»). Περίοδος Α, τεύχος 2, 12 Μαΐου 1945, σ. 8.

Νόμος τῶν Ἰλιέων γιὰ τὴν προστασία τῆς Δημοκρατίας ἀπὸ τὴν τυραννία καὶ τὴν ὀλιγαρχία (ἀπὸ τὸ ἐκδιδόμενο ἔργο «Δήμου καταλύσεως καὶ τυραννίδος»), περίοδος Α, Νο 9, 7 Ἰουλ. 1945, σ. 6.

Στὴ σ. 15 τοῦ ἰδίου τεύχους, σ' ἐρώτημα τῶν «Γραμμάτων» τι ετοιμάζει, ὁ Λεκατσάς ἀπαντᾷ ὅτι, ἐκτὸς ἀπ' τὸν «Σπάρτακο» ποῦ ἐξέδωσε, τυπώνει τὸ «Δήμου καταλύσεως καὶ τυραννίδος», τὶς «Κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς οὐτοπίες τῆς ἀρχαιότητος» ποῦ εἶναι ὁ πρῶτος τόμος ἐνός τρίτου ἐργου με τίτλο «Ἡ ἐποποιΐα τῆς πάλης τῶν τάξεων στὴν Ἀρχαία Ἑλλάδα». Ἐπίσης ετοιμάζει τὸ «περὶ ὕψους» τοῦ Λογγίνου, τὴ δεύτερη ἐκδοσὴ τοῦ Πινδὰ-

ρου, 3 τόμους του Ευριπίδη και, τέλος, τη Σαπφώ. Σημειώνω πως στο τεύχος 8, 30-6-1945, σ. 15 των «Ελεύθερων Γραμμάτων» διαβάζουμε ανακοίνωση ότι κυκλοφόρησε το «Δήμου καταλύσεως».

Περικλή Ἐπιτάφιος. Μεταφρασμένος γιά νά διαβαστεῖ στήν ἱερή μνήμη ἐκείνων πού ἔπενσαν τό Δεκέμβρη τοῦ 1944 πολεμώντας γιά τήν Ἀθήνα καί τή Δημοκρατία. Νο 57, 15 Δεκ. 1946, σ. 363-364.

Ἀνταῖος

Τό χειρόγραφο Ζαβίρα. Ἕνα χαρακτηριστικό ἐπεισόδιο τῶν «Ἑλληνικῶν Γραμμάτων» (μέ ὑπογραφή Ι. Κλ.). Νο 5-6, 1 Φεβρ. 1949, σ. 300.

Στο ἴδιο τεύχος, σ. 337 (ἀνώνυμο). Ἀπό τά προβλήματα τοῦ πνευματικοῦ μας κόσμου.

Παλιοί καί νέοι δρόμοι στή μελέτη τῆς ἀρχαίας Ἱστορίας. George Thomson: «Studies in ancient Greek Society. The prehistoric Aegean», Λονδίνο 1949 (ὑπογραφή Λ.), Νο 3-4, 1 Φεβρ. 1950, σ. 134-146.

Η συνεργασία διακόπηκε γιατί στο υπ' αριθ. 1, Ιαν. 1951, σ. 39-40, δημοσιεύτηκε επικριτικό ἀρθρο του Βουρνά για το βιβλίο του Λεκατσά «Ἀπολογισμός τοῦ Παλαιοδημοτικισμοῦ» με τίτλο «Ὁ πρωτοδημοτικισμός, ἓνα φαινόμενο γλωσσικοῦ φορμαλισμοῦ». Σημειώνω ὅτι δεν αναφέρεται ἄμεσα στο βιβλίο του Λεκατσά, ἀλλά ἔμμεσα. Βλ. καί συνέχεια στο τεύχος 4-5, Απρ. - Μαΐου 1951, σ. 197-198, Τάσου Βουρνά: Τό γλωσσικό καί πάλι. Καί πάλι ἔμμεσα αναφέρεται στον παλαιοδημοτικισμό του Λεκατσά.

Φιλολογικά Χρονικά

(Δεκαπενθήμερη λογοτεχνική ἐπιθεώρηση. Διευθυντής Ν. Σ. Μοναχός.)

Ἰδεοκρατία καί ἱστορική αἰτιοκρατία. Χρόνος Β' , τόμος Γ', τεύχος 28-29, 1-15 Ἰουνίου 1945, σ. 185-202.

Ἀπολογητικός τοῦ παλαιοδημοτικισμοῦ. Δημοσιεύτηκε το 1948. Δυστυχῶς δεν μπόρεσα να βρω το τεύχος, γιατί ἡ Εθνική Βιβλιοθήκη ἔχει μόνο ως το τεύχος 20-24 (Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου του 1944) κι ἡ Βιβλιοθήκη της Βουλῆς ως το τεύχος 44 (Χριστούγεννα του 1946).

Φιλολογική Πρωτοχρονιά

1954 (τόμος 11), σ. 270. Ρουφίνου Ἐπίγραμμα. (Πρόκειται για ελαφρή τροποποίηση της μετάφρασης του ἐπιγράμματος ὅ 60 που εἶχε πρωτοδημοσιεύσει στη «Νέα Ἑστία» της 1ης Αυγούστου 1940, τόμος 40, Νο 327, σ. 947.)

1956 (τόμος 13), σ. 104-112. Τό Δέντρο τῆς Ζωῆς στή μέση τοῦ Παραδείσου (ἀπόσπασμα ἀπ' το ἐκδιδόμενο ἔργο *Ψυχή*, ὅπου καί ἡ σχετική βιβλιογραφία).

1959 (τόμος 16), σ. 133-147. Τό Μεσοποταμιακό πανηγύρι τοῦ Νέου Χρόνου.

1960 (τόμος 17), σ. 151-163. Πίνδαρος. 4ος Πυθιονίκης (γιά τόν Ἀρκεσίλαο IV, βασιλιά τῆς Κυρήνης, νικητή στήν ἀρματοδρομία στούς Δελφούς τό 462 π.Χ.). Τα ἐρμηνευτικά σχόλια δημοσιεύονται ἀπό τή σελίδα 160 ως τήν 163.

Καινούργια Έποχή

Ή Μητέρα Θεά (τόμος 1, άνοιξη 1956, σ. 71-84).

Κειμήλια άλεξανδρινά άδέσποτα. Αύλωδία. Κείμενο καί μετάφραση (τόμος 1, καλοκαίρι 1956, σ. 168-169).

Κειμήλια άρχαιοανατολικά. Άπό τά χανανανικά κείμενα τής Ράς Σάμα (τόμος 1, φθινόπωρο 1956, σ. 18-22).

Ευριπίδη. Κύκλωπας (μετάφραση) (τόμος 1, φθινόπωρο 1956).

Τό κάλεσμα τής Θεούφης (τόμος Γ΄, φθινόπωρο 1958, σ. 288 κ.ε. Βγήκε και σε ανάτυπο. Βλ. τον κατάλογο βιβλίων που εξέδωσε).

Ή Διονυσιακή Μετάληψη (τόμος Δ΄, άνοιξη 1959, σ. 58 κ.έ.).

Γιλγαμές, τό βαβυλωνιακό έπος. Άνάλυση καί ποιητική άνάπλαση (τόμος Β΄, άνοιξη 1957, καλοκαίρι 1957, καλοκαίρι 1957 σ. 23-59, φθινόπωρο 1957 σ. 19-56, χειμώνας 1957 σ. 43-50. Βγήκε και σε ανάτυπο. Βλ. τον κατάλογο των βιβλίων που εξέδωσε).

Τετράστιχα έλληνικά έπιγράμματα, σ. 28-35, τόμος Α΄.

Έπιθεώρηση Τέχνης

τό Θείο Δράμα στίς προχριστιανικές Θρησκείες τής Άνατολικής Μεσογείου (τόμ. Ε΄, Άπρίλιος 1957, τεύχος 28, σ. 289-331 - Μάιος 1957, τεύχος 29, σ. 417-430 - Ίούλιος 1957, τεύχος 30, σ. 513-535).

Τζόρτζ Τόμσον. Ένας συγγραφέας άξιος του αιώνα του (τόμος ΙΔ΄, Αύγουστος - Σεπτέμβριος 1961, τεύχος 80-81, σ. 148-156).

Ή καταγωγή τών θιάσων. Διαμόρφωση καί εξέλιξη τών μυητικών έταιριών (τόμος ΙΕ΄, Ίούνιος 1962, τεύχος 90, σ. 644-669 - Ίούλιος 1962, τεύχος 91, σ. 40-62).

«Ήώς»

«Ο Λαβύρινθος και ή λαβυρινθιακή ίερουργία», έτος Λ΄, τεύχ. 76-86, 1964, σ. 47-54.

Θέατρο

(Διμηνιαίο περιοδικό, διευθυντής Κώστας Νίτσος)

Τραγωδούμενα. Τό Έθνικό άνεβάζει τραγωδίες μέ παραποποιημένα κείμενα (χρόνος Α΄, τ. 1, Δεκέμβρης 1961, σ. 9-11).

Ή μορφή τής Ήλέκτρας. Τό πρότυπο, ό μύθος, ή τραγωδία (χρόνος Α΄, τ. 1, Δεκέμβριος 1961, σ. 25-31).

Ευριπίδη «Βάχχες». Ποιητική μετάφραση (χρόνος Α΄, τ. 1, Δεκέμβριος 1961, σ. 39-60).

Τραγωδούμενα. Ο σπαραγμός τής άπόδοσης του Αΐαντα κι ή διαστροφή τής σκηνικής του έρμηνείας (χρόνος Α΄, τ. 2, Μάρτιος 1962, σ. 9-13).

Διορθώσεις (έπιστολή), τ. 2, Μάρτιος 1962, σ. 79.

Ή αναβίωση του άρχαίου Δράματος (χρόνος Α΄, τ. 4, Ίούλιος-Αύγουστος 1962, σ. 66-70).

‘Η «Άλκηστη» τοῦ Εὐριπίδη. Ὁ μῦθος, τό παραμῦθι, τό δράμα (χρόνος Α΄, τ. 5, Σεπτέμβριος-Ὀκτώβριος 1962, σ. 9-20).

Ἀπό τό Διθύραμβο στήν Τραγωδία. Μαρτυρίες, συνειρμοί, εἰκασίες (χρόνος Ε΄, τ. 25, Γενάρης-Φλεβάρης 1966, σ. 13-19).

Ἀπό τό Διθύραμβο στήν Τραγωδία. Μαρτυρίες, συνειρμοί, εἰκασίες. Συνέχεια καί τέλος (χρόνος Ε΄, τ. 26, Μάρτης-Ἀπρίλης 1966, σ. 24-28).

Ὡς γνωστόν, τό «Θέατρο» ἐκλίσσε την 21η Ἀπριλίου καί ξανακυκλοφόρησε στις αρχές του 1973.

Ἡ Μήδεια τοῦ Εὐριπίδη. Ἡ μορφή καί τό Δράμα (περίοδος Β΄, τόμος ΣΤ΄, τ. 31, Γενάρης-Φλεβάρης 1973, σ. 57-72).

Ἡ Μήδεια (μετάφραση) στό ἴδιο τεῦχος, σ. 57-72.

Πανσπουδαστική

Ἡ Τοτεμική μετάληψη καί οἱ θρησκευτικές τροπές της (ἀπ’ τό πρῶτο κεφάλαιο τοῦ τότε ἀνέκδοτου βιβλίου «διδόνυσος», τεῦχος 36, 19 Μαρτίου 1962, σ. 4-6).

Οἱ παραστάσεις τῆς Τραγωδίας (συνέντευξη). Τεῦχος 39-40, Μάιος 1962, σ. 4-5.

Ἡ Θεία Γέννηση καί τό Θεῖο Βρέφος (τεῦχος 49, Ἰαν. 1966, σ. 4-7 καί σ. 20).

Δ. Ἄρθρα σε εφημερίδες

Ὁ χώρος των εφημερίδων εἶναι καί ὁ δυσκολότερος γιά την ἐπισήμανση των ἀρθρων καί των ἐπιφυλλίδων που δημοσίευσε. Εντούτοις, μπορώ νά πω πως καί σ’ αὐτόν τον τομέα ὑπάρχει μία πληρότητα, ἀπ’ την ἀποψη ὅτι οἱ βασικές του συνεργασίες («Ἐλεύθερη Ἑλλάδα», «Μάχη», «Ἐλευθερία») ἔχουν δοθεῖ. Ὅπωςδήποτε διαφεύγουν ὁρισμένες (ελάχιστες φυσικά) ἐπιφυλλίδες στην «Καθημερινή», τό «Βῆμα» καί τὰ «Νέα».

Ἐλεύθερη Ἑλλάδα

(Απογευματική εφημερίδα, ὄργανο του Πολιτικού Συνασπισμοῦ των κομμάτων του Ε.Α.Μ.)

7-6-1946, σ. 2. Πρὸς τό Χρέος.

11-6-1946, σ. 2. (Βιβλιοκρισία) Ν. Καζαντζάκη: Ὁ Καποδίστριας. Τραγωδία, Ἀθήναι 1946, ἔκδ. Ἀλικιώτη.

14-6-1946, σ. 2. Ἡ «ἐλληνικότητα».

21-6-1946, σ. 2. Ἡ «σκοτεινότητα».

25-6-1946, σ. 2. Ὁ σουρρεαλισμός στήν κοινωνική τοποθέτησή του.

2-7-1946, σ. 2. Στό σταυροδρόμι.

9-7-1946, σ. 2. (Βιβλιοκρισία) Αἰμ. Χουρμούζιου: Κωνστ. Θεοτόκης. Ὁ εἰσηγητής τοῦ κοινωνικοῦ μυθιστορήματος στήν Ἑλλάδα (Κριτική Πορεία Ε), ἔκδ. Ἰκαρος, Ἀθήναι 1946.

2-8-1946, σ. 2. (Βιβλιοκρισία) Γιάννη Κορδάτου: Ἱστορία τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς φιλοσο-

- φίας, έκδ. βιβλιοπωλείου Π. Καραβάκου, 'Αθ. 1946.
- 9-8-1946, σ. 2. (Βιβλιοκρισία) 'Ηλία Σιμόπουλου: «Χαιρετισμός στόν πρώτον ήλιο». Ποιήματα, έκδ. Μαυρίδης, 'Αθήνα 1946 (τη βιβλιοκρισία αυτή δεν την υπογράφει ολογράφως, αλλά με τα αρχικά Π.Λ.).
- 14-8-1946, σ. 2. Τά «Μεγάλα έργα».
- 14-8-1946, σ. 2. (Βιβλιοκρισία μέ αρχικά Π.Λ.) Νίκου Βλ. Σφυρόερα: «'Απεραθίτικα πολεμικά τραγούδια» 1940-1944, 'Αθήνα 1946.
Χρίστου Γανιάρη: «Εύφημία». Ποιήματα, 'Αθήνα 1946.
- 28-8-1946, σ. 2. Σημειώσεις στα περιθώρια τών έργων τής 'Αντιστάσεως.
- 1-9-1946, σ. 2. 'Ανέσκαπταν τότε τά παλάτια τών τυράννων. Οί παραδόσεις τών αρχαίων 'Ελλήνων γιά τούς έχθρους τής Δημοκρατίας.
- 4-9-1946, σ. 2. Στα περιθώρια τών έργων τής 'Αντιστάσεως (Β' συνέχεια).
- 11-9-1946, σ. 2. Παραλογικά όξύμωρα.
- 11-9-1946, σ. 2. (Βιβλιοκρισία) 'Αγγελου Σικελιανού: 'Ο Χριστός στή Ρώμη. Τραγωδία, έκδ. Τά Νέα Βιβλία, Λογοτεχνική Βιβλιοθήκη, 'Αθήνα 1946.
- 18-9-1946, σ. 2. (Βιβλιοκρισία) Μενέλαου Λουντέμη: Αὐτοί πού φέρανε τήν καταχνιά, έκδ. Κορυδαλλού, 'Αθήνα 1946.
Τάσου Μιχαλακέα: «Προμηθέας έλεύτερος». Τραγωδία, έκδ. Ματαράγκα, 'Αθήνα 1946.
- 26-9-1946, σ. 2. Γύρω άπό τή Λογοτεχνία τής 'Αντιστάσεως.
- 23-9-1946, σ. 2. Πρώτες μορφές τής ιδιοκτησίας στήν 'Ελληνική 'Ιστορία. Α. (Τα άρθρα αυτά δημοσιεύτηκαν στη σειρά «'Η γνώση εκλαϊκευμένη. 'Η επιστήμη γιά τό Λαό», που άρχισε να δημοσιεύεται στην *Ελεύθερη Ελλάδα* στις 9 Σεπτεμβρίου 1946, σ. 1. Πρόκειται για μια σειρά δημοσιευμάτων από επιστήμονες που εκλαϊκεύουν τις γνώσεις. Ένα είδος Λαϊκού Πανεπιστημίου.)
- 1-10-1946, σ. 2. Πρώτες μορφές τής ιδιοκτησίας στήν 'Ελληνική 'Ιστορία. Β.
- 2-10-1946, σ. 2. Πρώτες μορφές τής ιδιοκτησίας στήν 'Ελληνική 'Ιστορία. Γ.
- 3-10-1946, σ. 2. Πρώτες μορφές τής ιδιοκτησίας στήν 'Ελληνική 'Ιστορία. Δ.
- 4-10-1946, σ. 2. Πρώτες μορφές τής ιδιοκτησίας στήν 'Ελληνική 'Ιστορία. Ε.
- 5-10-1946, σ. 2. Πρώτες μορφές τής ιδιοκτησίας στήν 'Ελληνική 'Ιστορία. ΣΤ.
- 9-10-1946, σ. 2. 'Ο Μινώταυρος τής κριτικής.
στο ίδιο φύλλο δημοσιεύεται επιστολή του Χρήστου Τσαπάλα για την κριτική του Λεκατσά στο βιβλίο του Μιχαλακέα «Προμηθέας έλεύτερος».
- 16-10-1946, σ. 2. Αὐτοτιμωρούμενοι (κριτική για το βιβλίο του Μυριβήλη «Βασίλης ό 'Αρβανίτης»).
- 28-10-1946, σ. 2. 'Εκ συνεχείας.
- 29-10-1946, σ. 2. 'Η παράσταση τών «Περσών» τοῦ Αἰσχύλου. Α.
- 30-10-1946, σ. 2. 'Η παράσταση τών «Περσών» τοῦ Αἰσχύλου. Β.
- 5-11-1946, σ. 2. Φιλολογικά Σημειώματα. 'Η «'Εταιρία Νεοελληνικών Σπουδών». Με επιφύλαξη σημειώνω αυτό το άρθρο που υπογράφεται μόνο με το γράμμα Λ. πρέπει να είναι του Λεκατσά.
- 8-11-1946, σ. 2. Σέ κλειστή σκηνή ή σέ άνοιχτό χώρο; 'Η σύγχρονη παράσταση τής

- ἹΑρχαίας Τραγωδίας.
- 20-11-1946, σ. 3. Στοιχεῖα τοῦ Ἀνθρωπιστικοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ ἑλληνική Τραγωδία ὑπόθεση τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας.
- 26-11-1946, σ. 2. Καί πάλι γιά τό Νόμπελ (ἐπιστολή γιά τόν Βάρναλη).
- 29-11-1946, σ. 2. Σαίξπηρ: Πολύ κακό γιά τίποτα (ἡ πρώτη τοῦ Ἑθνικοῦ).
- 12-12-1946, σ. 2. Θέατρο Τέχνης. Μπέρναρ Σῶ: Τό ἐπάγγελμα τῆς Κας Γουῶρρεν (ἡ προχθεσινή πρώτη). Υπογράφει με το κεφαλαίο Λ.
- 26-12-1946, σ. 1 και 3. Δημήτρης Γληνός. Τό μεγάλο δίδαγμα τῆς ζωῆς του. (Στήν επέτειο τοῦ θανάτου του, 26-12-1943 - 26-12-1946).
- 2-1-1947, σ. 2. (Βιβλιοκρισία) Κ. Βάρναλη: Τό ἡμερολόγιο τῆς Πηνελόπης.
- 4-1-1947, σ. 2. (Θέατρο Τέχνης) Γιά ἕνα κομμάτι γῆς (Τά καπνοτόπια) τοῦ Ι. Κῶλντγουελ.
- 9-1-1947, σ. 2. (Θέατρο Βεάκη, Θίασος Παπαῖ) Ὁ διασυρμός (κριτική γιά τό ἔργο τοῦ Τσιφόρου: ΣΟΣ Μιντανάο. Υπογράφει με το αρχικό Λ.).
- 24-1-1947, σ. 2. Ἑκδοτικός ἀπολογισμός τοῦ 1946 (υπογράφει Λ.).
- 28-1-1947, σ. 2. (Θέατρο Τέχνης) Ζάν Ἀνούιγ: Ἀντιγόνη.
- 31-1-1947, σ. 2. Ἡ «πνευματική ἐλευθερία» καί πῶς τήν ἐννοοῦν αὐτοί.
- 4-2-1947, σ. 2. (Θέατρο) Ὁλγας Πριντολάου: Τά θαμπά τζάμια.
- 14-2-1947, σ. 2. Τά κείμενα ἀπαντοῦν στούς ἀνθρώπους τῆς «πνευματικῆς ἐλευθερίας» (το ἄρθρο εἶναι ἀνώνυμο, ἀλλά ἀπό το ὅλο ὕφος ἀναγνωρίζω τή γραφίδα του Λεκατσά.)
- 22-2-1947, σ. 2. Ἡ τέχνη καί τά προβλήματά της. Α'. Ἡ τέχνη σάν κοινωνική δράση.
- 28-2-1947, σ. 2. Ἡ τέχνη καί τά προβλήματά της. Β'. Τά στοιχεῖα τῆς τέχνης.
- 28-2-1947, σ. 2. Ἡ «σοῦμα» τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας (Το ἄρθρο αὐτό εἶναι ἀνώνυμο, ἀλλά το ἀποδίδω στον Λεκατσά ἀπό το ὕφος καί τήν επιχειρηματολογία.)
- 28-2-1947, σ. 2. (Βιβλιοκρισία) Κ. Φριλίγγου: Οἱ Ψαλμοί τοῦ Δαβίδ μεταφρασμένοι ἀπό τά ἑβραϊκά μέ εἰσαγωγή καί σχόλια (υπογράφει με τα αρχικά Π.Λ.)
- 3-3-1947, σ. 2. (Θέατρο Τέχνης) Ο' Νήλ: Πόθοι κάτου ἀπό τίς λεῦκες. (Υπογραφή Λ.)
- 4-3-1947, σ. 2. (Θέατρο Βρετάνια) Σῶ: Πάνω στά βράχια. (Υπογραφή Λ.)
- 7-3-1947, σ. 2. Ἀπό τό δουλοπάζαρο. Τό «λαδάκι» τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας καί τό «ἀπόλυτο». (Ανώνυμο.)
- 7-3-1947, σ. 2. Ἡ τέχνη καί τά προβλήματά της. Γ'. Ἡ τέχνη καί οἱ κοινωνικοί ὅροι.
- 25-3-1947, σ. 2. (Θέατρο Βεάκη) Σιμόνοβ: γερμανοί καί Ρῶσοι. Ἐνα ἔργο ἀπό τό μεγάλο πόλεμο.
- 22-4-1947, σ. 2. (Βιβλιοκρισία) Κ. Δεσποτόπουλου: Ἡθικά (Ἰκαρος 1947).
Κώστα Μπόση: Ἀη Στράτης, Ἡ μάχη τῆς πείνας τῶν πολιτικῶν ἐξορίστων στά 1941, Ἀθήνα 1947. (Υπογραφή Λ.)
- 22-4-1947, σ. 2. (Θίασος Βεάκη-Παπαῖ) Κλίφορντ Ὀντετς: Χαμένος Παράδεισος. (Υπογραφή Λ.)
- 29-4-1947, σ. 2. (Βιβλιοκρισία) Ὀδυσσέα Κ. Ἐξαρχάκη: Λυρικό δίπτυχο, Ἀθήνα 1947. (Υπογραφή Λ.)
- 6-5-1947, σ. 2. Δημοσιογραφία καί Λογοτεχνία.
- 6-5-1947, σ. 2. (Βιβλιοκρισία) Χρ. Εὐελπίδη: Ἡ μυθιστορηματική λογοτεχνία (1947).

- (Υπογραφή Λ.)
- 20-5-1947, σ. 2. (Εθνικό Θέατρο) Γαλλικός Θίασος: 'Ο Τρωικός πόλεμος δέν θά γίνει. (Υπογραφή Λ.)
- 6-6-1947, σ. 2. (Θέατρο Κατερίνας) Ψαθά-Ρούσου: Δέν θυμάμαι τίποτα. (Υπογραφή Λ.)
- 10-6-1947, σ. 2. (Θέατρο 'Αργυρόπουλου) Τό άκίνητο πού κουνήθηκε. (Υπογραφή Λ.)
- 13-6-1947, σ. 2. (Εταιρία 'Ελληνικοῦ Θεάτρου. Θέατρο Μακέδο) Τό παιχνίδι τῆς τρέλλας καί τῆς φρονιμάδας.
- 24-6-1947, σ. 2. Οἱ μεγάλοι «στρατευμένοι» τοῦ πνεύματος.
- 1-7-1947, σ. 2. Τέχνη καί πολιτική.
- 3-7-1947, σ. 2. (Θέατρο Μακέδο) Δημήτρη Μπόγρη: Τό κορίτσι τοῦ λιμανιοῦ.
- 8-7-1947, σ. 2. 'Από τήν ἱστορία τοῦ πνεύματος καί τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων. «Στρατευμένοι» ἄγιοι.
- 15-7-1947, σ. 2. 'Εμείς καί σεις.
- 29-7-1947, σ. 2. Ξεπουλημάτων συνέχεια.
- 5-8-1947, σ. 2. Τά ἴδια Παντελάκη μου. 'Όταν ζητοῦσαν δηλώσεις ἀποκηρύξεως τοῦ Χριστιανισμοῦ.
- 12-8-1947, σ. 2. Σχόλια. Μιά διευκρίνιση. (Ανώνυμο. Υποθέτω πως εἶναι του Λεκατσά.)
- 19-8-1947, σ. 2. Μιά ἀπάντηση. (Απαντά στον Πέτρο Χάρη και τη *Νέα Εστία*.)
- 22-8-1947, σ. 2. 'Η υἱοθεσία ἐπιτρέπεται μόνο στούς... πενηντάρηδες. "Ενα μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα. (Το ἄρθρο αυτό, που υπογράφεται Λ., το αποδίδω με μεγάλη επιφύλαξη στον Λεκατσά.)
- 26-8-1947, σ. 2. (Θέατρο Κατερίνας) 'Ατυχοῦντες καί ἀτυχήματα. (Υπογραφή Π.Λ.)
- 26-8-1947, σ. 2. Οἱ ἐξαναγκασμοί (Αυτό το ανώνυμο δεύτερο μέρος της θεατρικής στήλης πρέπει να 'ναι του Λεκατσά.)
- 19-9-1947, σ. 2. Ζητήματα. 'Η ἐρωτική Φιλολογία.
- 16-9-1947, σ. 2. (Από τήν 100ετηρίδα τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς) 'Η παράσταση τοῦ «'Αγαμέμνωνος» στό 'Ωδεῖο 'Ηρώδου τοῦ 'Αττικοῦ. 'Ομιλος 'Αρχαίου Θεάτρου τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σορβόννης. (Υπογραφή Λ.)
- 18-9-1947, σ. 2. 'Ομιλος 'Αρχαίου Θεάτρου τῆς Σορβόννης: Αισχύλου «Πέρσαι». 'Ωδεῖο 'Ηρώδου τοῦ 'Αττικοῦ. (Ενυπόγραφο ἄρθρο. Αυτό, που αποτελεί συνέχεια της προηγούμενης κριτικής, ἀποδεικνύει πως η βιβλιοκρισία και η κριτική θεάτρου με τ' αρχικό Λ. εἶναι του Λεκατσά.)
- 23-9-1947, σ. 2. 'Η «παραίρεσις» τῶν ὄπλων γιά τούς "Ελληνες προοίμιο τυραννίας.
- 26-9-1947, σ. 2. Μέ τήν εὐκαιρία τῶν ἐξάχρονων τοῦ Ε.Α.Μ. 'Η τέχνη τῆς 'Αντίστασης.
- 7-10-1947, σ. 2. 'Η ἀνθρωπιστική παράδοση. "Ενα θεμέλιο, ὁ πατέρας μας Κάλβος.
- 10-10-1947, σ. 2. (Θέατρο Τέχνης) "Αρθουρ Μύλλερ: "Ηταν ὅλοι τους παιδιά μου. (Υπογραφή Λ.)
- 14-10-1947, σ. 2. 'Ο Θησέας γυρεύει νά βρεῖ τήν 'Αθήνα.
Η Βιβλιοθήκη της Βουλῆς ἔχει εφημερίδες της *'Ελεύθερης 'Ελλάδας* μέχρι και τις 18-10-1947. Ὅπως εἶναι γνωστό, η εφημερίδα ἐκλείσε (γιατί ἀπαγορεύτηκε) στις 12 Δεκεμβρίου 1947. Συνεπώς, δεν ξέρω αν από τις 18 Οκτωβρίου μέχρι τις 12 Δεκεμβρίου εἶχε ξαναγράψει ἄρθρα στην *'Ελεύθερη*

‘Ελλάδα ο Λεκατσάς.

‘Ο ρίζος τῆς Δευτέρας

[Σημειώνω, ευθύς εξ αρχής, ότι ο *Ρίζος τῆς Δευτέρας* έβγαλε μόνο 58 φύλλα. Πρωτοβγήκε στις 21-10-1946 κι έκλεισε στο φύλλο 58 στις 24-11-1947. Δυστυχώς, στις δημόσιες βιβλιοθήκες δεν υπάρχει πλήρης σειρά του *Ρίζου τῆς Δευτέρας*. Κατάφερα να τη βρω από άνθρωπο που τώρα λείπει. Απ’ τη θέση αυτή τον ευχαριστώ. Ο μακαρίτης φίλος Διονύσης Φλαμπουράς με πληροφόρησε ότι η *‘Ελεύθερη ‘Ελλάδα* έκλεισε στις 18-10-1947 και συγκεκριμένα με Βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών 3220/18-10-1947 (με παρόμοιο Βούλευμα έκλεισε και ο *Ριζοσπάστης*), που διέτασσε την παύση των εφημερίδων και κατάσχεση αρχείων, γραφείων, επίπλων, δημοσιογραφικού χαρτιού.)

(Βίοι παράλληλοι) ‘Ο Νέρων στήν ‘Ελλάδα (No 2, 18-10-1946, σ. 2).

(‘Ιστορικές έπιφυλλίδες) ‘Ο Νέρων, ό Γάλβας καί οί Γραικύλοι (No 10, 4-11-1946, σ. 4).

(‘Η έπιφυλλίδα του «*Ρίζου τῆς Δευτέρας*») Τά γιούρα. Τό έλληνικό Νταχάου (τοῦ Π.Λ.) (No 44, 18-8-1947, σ. 2).

(‘Η έπιφυλλίδα του «*Ρίζου τῆς Δευτέρας*») Τά κομμένα κεφάλια (No 58, 24-11-1947, σ. 2).

Μάχη

Στις αρχές του 1950 και ως τις 10 Σεπτεμβρίου του ίδιου χρόνου, η *Μάχη*, από εβδομαδιαία έγινε ημερήσια εφημερίδα, όργανο της Ε.Λ.Δ. Αυτή την περίοδο, στις κυριακάτικες φιλολογικές σελίδες συνεργάστηκε ο Λεκατσάς. Έγραψε συνολικά 15 επιφυλλίδες.

1. Τό μνημείο τοῦ Λίνκολν (4-6-50, σ. 4).
2. ‘Η κακοποίηση τῶν άγίων (11-6-50, σ. 4).
3. Περὶ στεφάνου (18-6-50, σ. 4).
4. ‘Ο πατέρας κι ό προπάππος (25-6-50, σ. 4).
5. Τό ξόδι τῶν ‘Εσταυρωμένων (2-7-50, σ. 4).
6. Μολώχ (9-7-50, σ. 4).
7. Τό χρυσό κλαδί (16-7-50, σ. 4).
8. Οί περιπέτειες τοῦ ονόματος τῶν ‘Ελλήνων (30-7-50, σ. 4).
9. Οί τέσσερις χάλκινες πλάκες (6-8-50, σ. 4).
10. Οί όλυμπιακοί άγῶνες. ‘Η άρχή καί τό πρώτο τους νόημα (20-8-50, σ. 4).
11. Οί όλυμπιακοί άγῶνες. Δεύτερο μέρος καί τέλος (22-8-50, σ. 2).
12. ‘Η «βασιλοκτονία». Κοινωνική προϊστορία. ‘Ο θεσμός καί τ’ άπομεινάριά του. (27-8-50, σ. 4).
13. Πνευματικά θέματα. Οί πέντε άπό τίς έφτά πληγές τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς (3-9-50, σ. 4 και 5).
14. τό πολίτευμα τοῦ ένός. ‘Η φύση κι ό ιστορικός ρόλος τῆς άρχαίας τυραννίας (10-9-50, σ. 4 και 5).
15. Τά ἔθιμα τῆς ταφῆς. Γιά νά γνωρίσουμε τούς έαυτούς μας. ‘Η καταγωγή καί ή εξήγησή τους (17-9-50, σ. 4).

Ἡ Καθημερινή

Τό ἐπεισόδιον τῆς Ἰοῦς εἰς τόν «Προμηθεά Δεσμώτην». Ὁ ἱερός Γάμος τῶν ταυρομόρφων ἱερέων (19-6-52, σ. 3).

Νέα στοιχεῖα εἰς τήν ἱστορίαν τῆς Τραγωδίας. Καί ἄλλη προαισχύλειος ἱστορική τραγωδία (16-7-52, σ. 3-4).

Τό Βῆμα

16 Ἰουν. 1962, σ. 5. (Δύο ἄρθρα) 1. Οἱ «Βάκχες» τοῦ Εὐριπίδη καί ἡ διονυσιακή θρησκεία. Ὁ μῦθος καί τό νόημα τῆς τραγωδίας τοῦ μεγάλου Ἑλλήνου τραγουδοῦ.

17 Ἰουν. 1962, σ. 5.2. (τέλος) Εὐριπίδης καί «Βάκχες»· τό φυσικό καί τό ὑπερφυσικό. Τό λογικό καί τό ἐξωλογικό μέσα σ' ἓνα δράμα.

19 Ἰουν. 1962, σ. 2. «Βάκχες» τοῦ Εὐριπίδη. (Ἀπό τό Φεστιβάλ Ἐπιδαύρου.)

23 Ἰουν. 1962, σ. 5. (Δύο ἄρθρα) 1. Ἡ Ἑλένη καί ἡ ἠθική ἀποκατάστασή της. Ἡ Ἑλένη πού δέν πῆγε στήν Τροία.

24 Ἰουν. 1962, σ. 7. 2. (τέλος) Ἡ «ἠθική» ἀποκατάσταση τῆς Ἑλένης τοῦ Μενελάου. Ἡ «Ἑλένη» τοῦ Εὐριπίδη.

26 Ἰουν. 1962, σ. 2. Ἡ «Ἑλένη» τοῦ Εὐριπίδη. (Ἀπό τό Φεστιβάλ Ἐπιδαύρου.)

29 Ἰουν. 1962, σ. 5. (Δύο ἄρθρα) 1. Ὁ Κρυπτός, ὁ Ὀρθόδοξος καί ὁ Δραματικός Μῦθος τοῦ Ἡρακλεῖ. (Τό δράμα τοῦ Εὐριπίδη «Ἡρακλεῖς Μαινόμενος».)

30 Ἰουν. 1962, σ. 5. (τέλος) 2. Ἡρακλεῖς Μαινόμενος. Τό δράμα τοῦ Εὐριπίδη. Ἀνάλυση καί σημασία τοῦ ἔργου.

1 Ἰουλ. 1962, σ. 6. Γύρω ἀπό τις ἀβάκχευτες «Βάκχες». Μαιναδικός Χορός. Ἡ ἀνασύστασις του ἀπό τή μελέτη τῶν ἀγγειογραφιῶν.

17 Ἰουλ. 1962, σ. 5. Ἑβδομάς Κρητικοῦ Θεάτρου. «Βασιλεὺς ὁ ροδολῖνος», Ἰωάννου Ἀνδρέα τοῦ Τρωίλου.

20 Ἰουλ. 1962, σ. 5. «Βασιλεὺς ὁ Ροδολῖνος».

10 Αὐγ. 1962, σ. 5. «Ἀντιγόνη». Ἡ σύγκρουση τῶν δύο δικαίων. (Ἑορτές τῆς Δωδώνης.)

12 Αὐγ. 1962, σ. 5. Στοιχεῖα Θεοῦ Δράματος στόν «Αἴαντα» τοῦ Σοφοκλεῖ. (Ἑορτές τῆς Δωδώνης.)

15 Αὐγ. 1962, σ. 2. «Ἀντιγόνη». Οἱ «Ἑορτές τῆς Δωδώνης».

17 Αὐγ. 1962, σ. 5. «Αἴας». Ἑορτές τῆς Δωδώνης.

Ἑλευθερία

Ἡ καταγωγή τῆς βασιλείας:

1. Ὁ πρωτόγονος βασιλιάς ἀναδέχεται γυναικεῖς λειτουργίες, 26-5-63.

2. Γυναικεῖα βασιλικά γένη, 2-6-63.

3. Ἀπό τή Μητριαρχία στήν Πατριαρχία. Πέρασμα ἀπό τή γυναικεία στήν ἀρσενική βασιλεία, 9-6-63.

4. Μεταξύ Μητριαρχίας καί Πατριαρχίας. Γυναικοκρατικές βασιλεῖες καί λείψανα τοῦ γυ-

ναικείου βασιλικού γένους, 16-6-63.

5. Ἐπίγειοι καὶ οὐράνιοι θεοί. Ὁ βασιλιάς καὶ ἡ θεϊκότητά του, 23-6-63.
6. Ὁ Θεός πού πρέπει νά πεθάνει. Βασιλοκτονία. Ἡ ἀνανέωση τῆς βασιλείας, 30-6-63.
7. Ἀπὸ τό φεγγάρι στὸν ἥλιο. Δεσποτική θεοκρατική Μοναρχία, 7-7-63.

Νέα ἀποσπάσματα τοῦ Σοφοκλῆ καὶ τοῦ Εὐριπίδη:

1. Ἀπὸ τὰ δράματα τοῦ Σοφοκλῆ: «Θησεύς», «Πολύιδος ἢ Μάντεις» καὶ «Οἶνεύς», 14-7-63.
2. Ἀπὸ τό δράμα «Κρῆτες» καὶ ὄχι «Θησεύς», 21-7-63.
3. Ἀπὸ τὰ δράματα «Κρεσφόντης» καὶ «Οἰδίπους», 28-7-63.
4. Ἀποσπάσματα τοῦ «Τηλέφου», 4-8-63.

Τό Κάστρο τῆς Ὠριᾶς καὶ ἡ Λαβυρινθική ἱερουργία.

1. Ὁ Λαβυρινθικός Χορός, 11-8-63.
2. Ὁ Λαβυρινθικός Χορός καὶ ὁ Ἱερός Γάμος, 18-8-63.
3. Λαβυρινθικές Πολιτεῖες καὶ Λαβυρινθική ἱερουργία, 28-8-63.
4. Τό τραγούδι τοῦ Κάστρου τῆς Ὠριᾶς ποιητικός τύπος τῆς λαβυρινθικῆς ἱερουργίας, 1-9-63.
5. Συντήρηση καὶ παράδοση τοῦ τύπου, 8-9-63.

Κλυταιμνήστρα. Ἡ σύγκρουση τῆς προελληνικῆς Μητριαρχίας μέ τήν ἑλληνική Πατριαρχία.

1. Τό μητρικό γένος, 22-9-63.
2. Ὁ ὁμαδικός Γάμος στήν ἀρχαιότητα, 29-9-63.
3. Ἡ μητριαρχική βασιλεία, 13-10-63.
4. Ἀπὸ τή Μητριαρχία στήν Πατριαρχία, 20-10-63.
5. Διάλυση τῆς Αἰγαιακῆς Μητριαρχίας, (Α) 27-10-63.
6. Διάλυση τῆς Αἰγαιακῆς Μητριαρχίας, (Β) 3-11-63.
7. Ἡ σύγκρουση στήν «Ὁρέστεια» τοῦ Αἰσχύλου, 10-11-63.

Ἡ Μεγάλη Περιπέτεια. Ἡ γνωριμία τοῦ ἀνθρώπου μέ τό θάνατο καὶ τήν ἀναζήτηση τῆς Ἀθανασίας.

1. Ἡ χαμένη Ἀθανασία, 17-11-63.
2. Ἡλύσια, Παράδεισοι θεῶν κι ἀποθωμένοι θνητοί ἀνάμεσά τους. Ἡ βασιλική Ἀθανασία, 24-11-63.
3. Μυστήρια. Ἡ βασιλική ἀποθέωση στίς τελετές τῶν μυστηρίων. Ἡ κερδισμένη ἀθανασία, 1-12-63.

Ἡ Θεία Γέννηση. Στοιχεῖα τῆς Προχριστιανικῆς Θείας Γέννησης στή Βηθλεεμική Γέννηση, 8-12-63, 15-12-63, 22-12-63, 29-12-63.

Τό ἄστρο τῆς Βηθλεέμ. Θρησκευολογική ἐρμηνεία, 25-12-63.

Οί Γάμοι τοῦ Ἰαβέ. Ἡ θεογαμία τῆς Μαρίας καί ἡ καταγωγή της.

1. Ἡ θεωρία τοῦ Norden καί ἡ κριτική της, 5-1-64.
2. Ὁ ἐβραϊκός ἱερός γάμος καί ὁ Ἰαβέ, 12-1-64.
3. Ὁ ταυρομορφικός ἱερός Γάμος, 19-1-64.
4. Τό κάλεσμα τῆς Θεονύφης, 26-1-64.
5. Τό κάλεσμα τῆς θεονύφης καί ἡ Θεογαμία τῆς Μαρίας, 2-2-64.

Θρῆνος (ἡ Μοῦσα τῶν δακρύων).

1. Ὁ Θρῆνος καί οἱ Γυναῖκες, 1-3-64.
2. Στοιχεῖα καί τύποι τοῦ Νεκρικοῦ Θρήνου, 8-3-64.
3. Λειτουργίες καί περιορισμοί τοῦ Θρήνου, 15-3-64.
5. Μυητικοί καί ἐποχικοί Θρῆνοι, 29-3-64.
6. Τοτεμικοί καί Γεωργικοί Θρῆνοι, 3-4-64.

Θνήσκων Θεός (τό προχριστινικό Θεῖον Δράμα).

1. Τάφοι θεῶν, 12-4-64.
2. Στοιχεῖα τοῦ Θείου Δράματος (Α), 19-4-64.
3. Στοιχεῖα τοῦ Θείου Δράματος (Β), 26-4-64.
4. Στοιχεῖα τοῦ Θείου Δράματος (Γ), 3-5-64.

Ἀρήτη (μητριαρχικά στοιχεῖα στήν Ὀδύσεια).

1. Ἡ πατριαρχική Πηνελόπη, 31-5-64.
2. Ἡ μητριαρχική Ναυσικά, 7-6-64.
3. Ἡ ἐρωτική Φιλοξενία, 14-6-64.
4. Ἡ μητριαρχική Ἀρήτη (Α), 21-6-64.
5. Ἡ μητριαρχική Ἀρήτη (Β), 28-6-64.
6. Ἡ μητριαρχική Πηνελόπη (Α), 5-7-64.

Ε. Διαλέξεις

Ο Λεκατσάς ἔδωσε πολλές διαλέξεις. Ἡ δεύτερη ετήσια περίοδος της Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνῶν (16 Νοεμβρίου 1953 – 25 Μαΐου 1954) περιλάμβανε 18 διαλέξεις. Απ' αυτές, ἡ δεύτερη, «Ἑρμηνεία τοῦ Προμηθέα Δεσμώτη», ἡ τέταρτη, επανάληψη τοῦ «Προμηθέα Δεσμώτη», ἡ ἕκτη, «Ὁ ἱερός γάμος», πρώτη μέρα, ἡ ἐνδέκατη, «ἱερός γάμος» συνέχεια, ἡ δέκατη ἕκτη, «Ὁ ὑποχρεωτικός ἱερός γάμος», καί ἡ δέκατη ἐβδόμη, «Ἡ τελετή τῆς Βασιλικῆς στέγης», ἦταν τοῦ Λεκατσά. (Βλ. Δελτία Ανακοινώσεων της Ε.Ε.Λ., Γενάρης 1956, 3.5.3.)

Για τὴν περίοδο 1954-1955, στὴν δεύτερη σειρά διαλέξεων της Ε.Ε.Λ., με θέμα «προϊστορία καί ἀρχαῖος κόσμος», δόθηκαν τέσσερις διαλέξεις, ἀπὸ τις οποίες, ἡ πρώτη, με θέμα «Ἡ μητέρα θεά», καί ἡ δεύτερη, με θέμα «Στρωματογραφία καί τελετουργικό ὑπέδαφος τῆς Ὀδύσειας», ἦταν τοῦ Λεκατσά. Δυστυχῶς, οἱ διαλέξεις αὐτές δεν δημοσιεύτηκαν. Απ' ὅσο γνωρίζω, ἐκδόθηκε μόνο μία γιὰ τὸν Βάρναλη.

‘Ο ποιητής Κώστας Βάρναλης (διάλεξη στα πενήντάχρονα του Βάρναλη, που δόθηκε στο θέατρο «Ιντεάλ» το 1957 και λίγο μετά εκδόθηκε απ’ την Εταιρία Ελλήνων Λογοτεχνών στο συλλογικό τόμο που έχει τίτλο: «Κώστας Βάρναλης. Τά πενήντάχρονα τοῦ ἔργου του», ἐκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ, Ἀπρίλιος 1957, σ. 33-44).

Η ίδια διάλεξη αναδημοσιεύτηκε με τίτλο «‘Ο ποιητής Κώστας Βάρναλης. Πανηγυρικός στὸν ἑορτασμό τῶν πενήντάχρονων τοῦ ἔργου του» στην «Ἀνθολογία τῆς Σύγχρονης Κριτικής» του Γιάννη Γουδέλη (ἐκδοση ΔΙΦΡΟΣ, Ἀθήνα 1959, σ. 415-423).

Στο Συνέδριο Φωκικῶν Εορτῶν της Ἀμφισας, που ἐγινε το 1964, ο Λεκατσάς ἦταν ομιλητής. Δυστυχῶς, δεν βρέθηκαν οὔτε ο τίτλος της ομιλίας οὔτε η ακριβὴς ἡμερομηνία.

ΣΤ. Επιστημονικές θεωρήσεις

George Thomson: ‘Η ἀρχαία Ἑλληνική Κοινωνία. Τό Προϊστορικό Αἰγαῖο, ἐκδοση: ‘Εκδοτικὸν Ἰνστιτούτον Ἀθηνῶν, Ἀθήνα 1959. Ο Λεκατσάς ὑπόβαλε την ιδέα της ἐκδοσης κι ἔκανε την επιστημονική θεώρηση, που, ὅπως αναγνωρίζουν τόσο ο μεταφραστής Γιάννης Βιστάκης ὅσο και ο εκδότης, «ἦταν κάτι πολὺ περισσότερο ἀπὸ μια ἀπλή επεξεργασία» (βλ. σ. VII). Κι ἀληθινά, ὅποιος εἶναι ἐξοικειωμένος με το ὕφος του Λεκατσά θ’ ἀναγνωρίσει τη γραφίδα του παντού.

Ζ. Μεταφράσεις ξενόγλωσσων βιβλίων

Για λόγους πληρότητας, σημειῶνῶ πως για καθαρὰ λόγους βιοποριστικούς μετάφρασε και δυο-τρία ξενόγλωσσα βιβλία (π.χ. «Μαντάμ Κιουρί» της Εύας Κιουρί, ἐκδοση Καραβάκου), που ὅμως δεν συντρέχει κανένας λόγος ν’ ἀναφερθoύν ἐδῶ πέρα.

Η. Ανέκδοτα

Απὸ τ’ ἀνέκδοτα, τα δυο σημαντικότερα (ο Διόνυσος κι ο Λαβύρινθος) βγήκαν χάρη στη στοργική φροντίδα της αγαπημένης του συντρόφου Εύας Βλάμη Λεκατσά. Το 1957 εἶχε εξαγγεῖλει τη μετάφραση της «Πρωτόγονης Κοινωνίας» του Λούις Μόργκαν, που την κατὰ-στρεψε ἀργότερα κι ἐτσι σῆμερα δεν ὑπάρχει στα κατάλοιπά του. Ἀυτὰ που ξεχωρίζουν εἶναι οἱ μεταφράσεις ὅλων των τραγωδιῶν του Ευριπίδη που, ἀπ’ ὅσο γνωρίζω, βρίσκονται στα χέρια του διευθυντῆ του περιοδικοῦ «Θέατρο» Κώστα Νίτσου. Ἢδη ἐξέδωσε τη «Μήδεια». Ἀς ἐλπίσουμε ὅτι θα συνεχίσει και θα ολοκληρώσει σύντομα την ἐκδοση και των ὑπολοίπων τραγωδιῶν. Ο Λεκατσάς δούλευε δέκα μικρὲς μονογραφίες με σκοπὸ να τις βγάλει σε 10 ειδικὰ τομῖδια. Ὅσο ζούσε πρόλαβε κι ἐβγαλε δύο στις ἐκδόσεις «Κείμενα». Τη «Φαιακία», που ἀντιστοιχεί στα ἀρθρα της Ἑλευθερίας, «Ἀρήτη, Μητριαρχικά στοιχεῖα στὴν Ὀδύσσεια» (31-5-64 ἕως 5-7-64), και τη «Μητριαρχία», που ἐπίσης ἀντιστοιχεί στα ἀρθρα με τον τίτλο «Κλυταιμνήστρα, ἡ σύγκρουση τῆς προελληνικῆς Μητριαρχίας με τὴν ἑλληνική Πα-

τριαρχία» (22-9-1963 έως 10-11-1963). Το βιβλίο αυτό είχε πρωτοδουλευτεί και στο βιβλίο του «Ή Προελληνική Μητριαρχία καί ἡ Ὁρέστεια», που βγήκε το 1949. Το «Λαβύρινθος» που εξάγγειλε όσο ζούσε τελικά τον έβγαλε μετά το θάνατό του η αιμνηστη Εύα Βλάμη το 1973. Απ' όσο γνωρίζω, τα άλλα τομείδια ήταν βασικά τα άρθρα της *Ἐλευθερίας*. Μια συστηματική κατάταξη των καταλοίπων του ίσως δείξει ποια ήταν έτοιμα για έκδοση. Καθώς με πληροφόρησε η Στέλλα Γεωργούδη, μάλλον «Ὁ Θρήνος» βρίσκεται σε τελική μορφή. Τέλος, σημειώνω πως είχε σε τελική μορφή έτοιμο για έκδοση τον «Ἐρωτα», ξαναπλασμένο κι επαυξημένο.

Θ. Αφιέρωματα στον Λεκατσά

Νέα Ἑστία, τ. 88, τεύχος 1038, 1-10-1970. Άρθρο-νεκρολογία του Γ. Βαλέτα με τίτλο: «Παναγῆς Λεκατσᾶς. Ὁ μεταφραστής τοῦ Πινδάρου» (σ. 1383-1386).

Χρονικό 1971, ἔκδ. Ὦρα, τ. 2, Σεπτέμβριος 1970-Αὐγούστος 1971.

Γιάννης Μηλιάδης, σ. 29.

Στοιχεία βιογραφίας (Αριστέιδης Μανωλάκος), σ. 30-38.

Δημ. Λουκάτος: «Ἡ Ἐθνολογική καί Θρησκευολογική παρουσία τοῦ Παναγῆ Λεκατσᾶ στὰ Ἑλληνικά Γράμματα», σ. 33-35.

Ἀνδρέα Λεντάκη: «Παναγῆς Λεκατσᾶς. Ὁ γενάρχης τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνολογίας», σ. 36-43.

(Ἀνδρέα Λεντάκη) Βιβλιογραφικό σημεῖωμα, σ. 54-57.

Καινούργια Εποχή. 2η Περίοδος, τεύχ. 3, φθινόπωρο 1976, σ. 2-31. Σ' αυτό δημοσιεύονται τα ακόλουθα ανέκδοτα κείμενα: 1. «Οἱ τρεῖς ὁροι γιά τήν εὐδοκίμηση στήν τέχνη». 2. «Τά τρία στοιχεῖα τῆς παλαιότερης τέχνης καί τό ἀπαραίτητο ὑπέδαφός της». 3. «Οἱ νέοι τρόποι καί μιὰ φυσική ἀπορία». 4. «Οἱ νέοι τρόποι καί ἡ τεχνική». 5. «Παρακμή, δημιουργία καί παράδοση, μιὰ ἱστορική ἀντίφαση». 6. «Ὁ διπλός ρόλος τοῦ ἔργου: συντηρητικός καί ἀνατρεπτικός συνάμα». 7. «Ἡ γυναίκα στήν τραγωδία: ἡ διαστροφή τοῦ ἥθους τῆς ἡρωίδος». 8. «Ἀπό ποῦ ἀντλοῦμε τούς τύπους;». 9. «Ὁ λάκος».

Ἀνθρωπος. Ἀνδρέα Λεντάκη: «Παναγῆς Λεκατσᾶς. Θεμελιωτής τῆς Ἐθνολογίας στήν Ἑλλάδα». Περιοδικό «Ἀνθρωπος» (ὄργανο τῆς Ἀνθρωπολογικῆς Ἑταιρίας Ἑλλάδος), τ. 3, τεύχος 1, Γενάρης 1976, σ. 158-186. Καί σέ ἀνάπτυπο.

Μαρίας Θ. Παζινού: «Ὁ Παναγῆς Λεκατσᾶς καί οἱ δρόμοι τοῦ ἑλληνικοῦ μέλλοντος». Ἐκδοση Δήμου Ἰθάκης, Αθήνα 1976.

Διαβάζω, αρ. 166, 22-4-1987.

Αφιέρωμα που επιμελήθηκαν ο Κώστας Καλημέρης και ο Ηρακλής Παπαλέξης.

Κώστας Χωρεάνθης: «Χρονολόγιο Παναγῆ Λεκατσά (1911-1970)», σ. 8-13.

Κατερίνα Ιακωβίδου: «Αν ποτέ βρεθεί εκδότης για τον ταπεινό μου μόχθο» (σ. 14-17).

Βασίλης Περσείδης: «Λίγα λόγια, σα μνημόσυνο στη μνήμη του Παναγή Λεκατσά» (σ. 18-19).

Επιστολή Ανδρέα Λεντάκη (σ. 20-22).

Τάσος Βουνάς: «Ο Λεκατσάς επιφυλλιδογράφος» (σ. 23-24).

Σημείωμα για τις δίκες γύρω από τα δικαιώματα στα έργα του Παναγή Λεκατσά (σ. 25-26).

Χρίστος Αλεξίου: «“Η Ψυχή”. Ένα μνημειώδες έργο συγκριτικής εθνολογίας και ανθρωπολογίας», (σ. 27-33).

Γιάγκος Ανδρεάδης: «Ο Διόνυσος του Λεκατσά. Πρώτη προσπάθεια κριτικής παρουσίασης» (σ. 34-41).

Στέλλα Γεωργούδη: «Η διαιώνιση του “μητριαρχικού μύθου” στο έργο του Παναγή Λεκατσά» (σ. 42-46).

Χρήστος Μπουλώτης: «Ο Λαβύρινθος. Απ’ το δημοτικό τραγούδι στις πανάρχαιες ιερωργίες» (σ. 47-56).

Κώστας Χωρεάνθης: «Βιβλιογραφία Παναγή Λεκατσά (αυτοτελείς εκδόσεις)», σ. 57-59.

Βιογραφία Παναγή Λεκατσά σε εγκυκλοπαίδειες

Πάπυρος Λαρούς, τ. 9, σ. 320.

Μεγάλη Σοβιετική Εγκυκλοπαίδεια, άρθρο Ανδρέα Λεντάκη, τ. 19, 1980, σ. 368.

Υδρία, τ. 36, σ. 149.

Μεγάλη Εγκυκλοπαίδεια Γιοβάνη, τ. 13, 1981, σ. 139.

Νέα Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια Χάρη Πάτση, τ. 16, σ. 717-718.

Πάπυρος Λαρούς-Μπριτάνικα, τ. 38, σ. 63.

Άρθρα για τον Λεκατσά

Στέλλα Γεωργούδη, «Αυτοί που έφυγαν στο λόφο της Δικτατορίας: “Παναγής Λεκατσάς: Ένας πρωτεργάτης της Ελληνικής Επιστήμης”», εφ. *Αυγή* 29-9-1974, σ. 2 και 11.

Κώστας Τσαούσης, «Παναγής Λεκατσάς. Ένας άλλος Οδυσσέας της γνώσης», εφ. *Ελευθεροτυπία*, 30-9-1974, σ. 6.

Στέλλα Γεωργούδη, «Παναγή Λεκατσά, “Το θείον Δράμα”: κριτική παρουσίαση», περ. *Διαβάζω*, τευχ. 5-6, Νοέμβριος 1976 - Φεβρουάριος 1977, σ. 86-87.

Ανωνύμου (Αντρέα Λεντάκη), «Παναγή Λεκατσά, “Ο Λαβύρινθος”: κριτική παρουσίαση», εφ. *Τα Νέα*, 28-12-1973.

Ομιλίες και τηλεοπτικές εκπομπές για τον Λεκατσά

Ε.Ι.Ρ.Τ. 17.4.1975, Ραδιοφωνική ομιλία του Αντρέα Λεντάκη, με θέμα: «Παναγής Λεκατσάς, ο Γενάρχης της Ελληνικής Εθνολογίας».

Ε.Τ. 1 Απρίλιος 1975. Εκπομπή της κ. Καπωτάκη, με συνομιλήτη τον Αντρέα Λεντάκη και θέμα: «Παναγής Λεκατσάς, ο Θεμελιωτής της Εθνολογίας στην Ελλάδα».